[1]दन्तलेखकः इत्यादीनि रूपाण्यस्य धातोः विशेषेण भवन्तीति ज्ञेयम् । [2]लिखापयति ।

(1486) "**लिगि गत्यर्थः** (I-भ्वादिः-155-सक. सेट् पर.)

'लिङ्गेर्**गतौ लिङ्गति**, लिङ्गयेद् इत्यस्यैव चित्रीकरणार्थवृत्तेः ॥'

(श्लो. 45) इति **देवः** ।

लिङ्गकः-ङ्गिका, लिङ्गकः-ङ्गिका, लिलिङ्गिषकः-षिका, लेलिङ्गकः-ङ्गिका ; लिङ्गिता-त्री, लिङ्गयिता-त्री, लिलिङ्गिषिता-त्री, लेलिङ्गिता-त्री ; इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिक**कङ्कति**वत् (140) ऊह्यानि ।

(1487) "**लिगि चित्रीकरणे**" (X-चुरादिः-1740. सक सेट्. उभ.)

'.....**लिङ्गयेद्** इत्यस्यैव चित्रीकरणार्थवृत्तेः ॥' (श्लो. 45) इति **देवः** । लिङ्गकः-ङ्गिका, लिलिङ्गयिषकः-षिका, लिङ्गकः-ङ्गिका, लिलिङ्गिषकः-षिका, लेलिङ्गकः-ङ्गिका ; लिङ्गयिता-त्री, लिलिङ्गयिषिता-त्री, लिङ्गिता-त्री, लिलिङ्गिषिता-त्री, लेलिङ्गिता-त्री ; लिङ्गयन्-न्ती, लिलिङ्गयिषन्-न्ती, लिङ्गयिष्यन्-न्ती-ती ; लिलिङ्गयिषिष्यन्-न्ती-ती ; इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि चौरादिक**चिन्तयति**वत् (523) ज्ञेयानि । इदित्करणात् णिचो वैकल्पिकत्वम् इति ज्ञेयम् । आलिङ्गना[A] ।

(1488) "**लिप उपदेहे**" (VI-तुदादिः-1433. सक. अनि. उभ.)

मुचादिः ।

'**उपदेहो**=वृद्धिः' इति **क्षीरस्वामी** । "अस्य [धातोः] **दहनार्थ**-त्वमप्याह **शङ्कराचार्यः**" इति **धा. का. व्याख्यायाम्** (2-58) ।

---

1. दन्तस्य लेखकः **दन्तलेखकः** । 'नित्यं क्रीडाजीविकयोः' (2 2-17) इति षष्ठ्यन्तस्य दन्तशब्दस्य अकारान्तेन **लेखक**शब्देन तत्पुरुषसमासः । यस्य गजवराहादिदन्तेषु चित्रं विलिख्य तन्मूलिका जीविका तत्रैवायं—जीविकार्थे समास इति बोध्यम् ।

2. लिखम् आचष्टे लिखापयतीति निष्पाद्य, 'अर्थवेदयोरप्यापुग्वक्तव्यः' (वा. 3-1-25) इत्यत्र 'अपुक्' इति ह्रस्वोच्चारणेनैव सिद्धौ दीर्घोच्चारणात् उपात्तभिन्नेष्वपि आपुग् भवतीति मत्वा अत्रापि आपुग् भवतीति **आत्रेय**मतं **धातुवृत्तौ** प्रतिपादितमिहानुसन्धेयम् ।

A. 'सलील**मालिङ्गनयो**पपीडम् अनामयं पृच्छति वासवः त्वाम् ।' नैषधे 6-78.